

W § 3 kwotę marek 600.000 podwyższa się do marek 24.000.000 — kwotę marek 6.000.000 podwyższa się do marek 120.000.000.

Roczne pobory, służące za podstawę do ubezpieczenia, zaokrągla się do pełnych 100 tysięcy, przy czym nie uwzględnia się kwot nieprzekraczających 50.000 marek, kwoty zaś ponad 50.000 liczy się za pełnych 100 tysięcy.

W § 7a punkt a kwotę 1.500.000 marek polskich podwyższa się do 30.000.000.

Wysokość kwoty wyszczególnionej w § 27a powiększa się z 4.000 marek na 120.000.

Wysokość kwot, wymienionych w § 33 powiększa się z 600.000 marek na 24.000.000 — z 4.000.000 marek na 80.000.000.

W § 68 powiększa się kwotę 12.000 marek na 120.000.

Wysokość kwot w §§ 81, 82 i 83 powiększa się z 30.000 marek na 600.000 — z 3.000.000 marek na 60.000.000 — z 600.000 marek na 12.000.000 i 1.200.000 na 24.000.000.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem następnego miesiąca po ogłoszeniu i z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 406).

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

976.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 listopada 1923 r.

w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 24 lutego 1922 r. w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych Ordynacją Ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatki drożyzniane, przyznane ustawą z dnia 24 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych Ordynacją Ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 509 i Dz. U. R. P. z r. 1921, № 31, poz. 180) będą nadal wymierzane w ten sposób, iżby suma miesięcznego dodatku drożyznianego łącznie z rentą stanowiła:

- a) dla osób, pobierających rentę inwalidy lub z powodu starości 1.600.000 mk.;
- b) dla osób, pobierających rentę wdowy lub wdowca 800.000 mk.;

c) dla osób, pobierających rentę sierocą 400.000 mk.

Osoby, pobierające rentę inwalidy, a mające dzieci poniżej lat 15, otrzymują na każde dziecko tytułem dodatku drożyznianego miesięcznie 200.000 mk.

§ 2. Udział Państwa w pokryciu świadczeń, przewidzianych w art. 2 ustawy, powołanej w § 1 nin. rozp., wynosić będzie dla każdej renty inwalidowej, starczej, wdowy lub wdowca 1500 mk., dla każdej renty sieroczej 750 mk. miesięcznie.

§ 3. Składkę tygodniową, określoną w art. 3 ustawy, powołanej w § 1 nin. rozp., podwyższa się trzy tysiące sześćset razy.

§ 4. Znaczki dotychczas ważne tracą swą wartość z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i po tym dniu najdalej w przeciągu 6-ciu miesięcy mogą być użyte tylko dla wnoszenia składek zaległych, płatnych przed dniem obowiązywania niniejszego rozporządzenia.

Wyszłe z obiegu znaczki Ubezpieczalni Krajowej można w wyżej wymienionym 6-io miesięcznym terminie zmieniać na znaczki nowe równej wartości ogólnej w miejscach sprzedaży znaczków.

§ 5. Z chwilą wejścia w życie nin. rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożyznianych do rent inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 440).

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przy czym jednak przepisy § 1 obowiązują od dnia 1 grudnia 1923 r. a przepisy § 3 od dnia 3 grudnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

977.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 15 listopada 1923 r.

o klasyfikacji telefonów abonentowych w województwie poznańskim i pomorskim.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Poczawszy od 1 stycznia 1924 r. obowiązuje w państwowych sieciach telefonicznych województwa poznańskiego i pomorskiego podział telefonów abonentowych na trzy kategorie podług § 14 taryfy telefonicznej ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 860).